

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 239.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364983284096/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

end verdsligt kævl. Fru Laursen svimlede over for dette dybsyn, ti sandt var det, at hun var en ulykkelig kvinde. Men hun hade et og andet imod ham, dels led hun ikke Indre Missjon, dels syntes hun nok, det var noget småt at omvende sig til en ung kapellan. Desuden hade hendes uvilje også en mere dybsindig grund, som hun en dag forsøgte at forklare konsulinden.

»Han spurte, om jeg var troende, og det turde jeg jo ikke sige, at jeg var, men jeg vilde gjerne være det. -- Men det er *jeg*, sa han, og jeg ved, at jeg er et Guds barn. Men er det så ikke rigtigt, fru Harding, at han må tro, at han er bedre end jeg? Men det siger han nej til. Men når han siger, at han er et Guds barn, og jeg ikke er det, og mange andre ikke er det, så må han da synes, at han er bedre end andre mennesker, og hvor kan han så være så ydmyg, som en kristen skal være, det kan jeg ikke forstå.»

»Når han er troende,« svarede fru konsulen, »og De ikke er det, så er han bedre end De.»

»Det kan nok være, men det har han da ikke lov til at synes. Når han står frem og siger, at han er bedre end andre mennesker — det gjorde jo farisæeren, og hvordan — ja, jeg forstår det ikke.»

»Ja men den troende er jo bedre end den vantro.»

»Ja. Jo. Men har han lov til at mene det?«

»Det er han da nødt til, når han ved, han er troende.»

»Ja men hvad så farisæeren? Han stod frem og takkede Gud, fordi han var bedre end andre mennesker.»

»Ja men han var jo ikke bedre.»

»Det sa han da.»

»Ja men det var jo forkert.»

»Nå. Er det så rigtigt med kapellanen da? Jeg kan ikke forstå, han har lov til at rose sig selv.»

»Han roser jo ikke sig selv.»

»Jo. Han siger, han er bedre end andre mennesker.»